โครงการสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มาของ การปนเปื้อนโลหะหนักในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองคำภูทับฟ้า ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย : ส่วนที่ 1 มลสารในดิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.อรุบล ไชติพงศ์ รองศาสตราจารย์ คร.จักรพันธ์ สุทธิรัคน์ อนุ กัลลประวิทย์ **

การทำเหมืองแร่ทองคำในประเทศไทย

ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีศักยภาพเป็นแหล่งแร่ทองคำที่มีการทำเหมืองในเชิงพาณิชย์ 2 รายใน บัจจุบัน คือ บริษัท อัคราไมนิ่ง จำกัด ตั้งอยู่ในจังหวัดพิจิตรและเพชรบูรณ์ ได้เข้ามาสำรวจแหล่ง แร่ทองคำตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 และได้เปิดดำเนินการจนถึงปัจจุบัน และ บริษัท ทุ่งคำ จำกัด ซึ่งตั้ง อยู่ที่จังหวัดเลย ได้เริ่มขอประทานบัตร ในปี พ.ศ. 2538 แต่กระทรวงอุตสาหกรรมได้อนุมัติประทาน บัตรการทำเหมืองแร่ในปี พ.ศ. 2546 โดยเริ่มเปิดดำเนินการในปี พ.ศ. 2549 จนถึงปัจจุบัน ข้อมูล มลสารในดินก่อนดำเนินโครงการเหมืองแร่ทองคำในจังหวัดเลย

จากผลการวิเคราะห์มลสารในดินซึ่งเป็นการตรวจวิเคราะห์ก่อนการเปิดทำกิจการเหมืองใน บริเวณพื้นที่ ต.เขาหลวง อ.วังสะพุง จ.เลย รวมถึงพื้นที่บางส่วนในลุ่มน้ำฮวย ลุ่มน้ำห้วยผุก และ ลุ่มน้ำห้วยเหล็ก ของกรมทรัพยากรธรณี พ.ศ. 2547 และ พ.ศ. 2548 พบความเข้มข้นของสารหนู ในดินมีค่าเกินมาตรฐานในทุกสถานีที่ตรวจวัด ส่วนแมงกานีส ตะกั่ว และแคดเมียม พบว่า ความเข้มข้น อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทุกสถานีที่ตรวจวัด สำหรับการสำรวจดินในปี พ.ศ. 2548 จำนวน 2 ครั้ง พบว่าความเข้มข้นของสารหนูในดินมีค่าเกินมาตรฐานเกือบทุกสถานีที่ตรวจวัดโดยเฉพาะสถานี ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ใกล้บริเวณเหมือง

* สถาบันวิจัยสกาวะแวคล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
** สำนักบริหารสิ่งแวคล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อมูลการร้องเรียนด้านผลกระทบจากการทำแหมืองแร่ทองคำในจังหวัดเลย

กลุ่มคนรักษ์–บ้านเกิด หมู่ที่ 3 บ้านนาหนองบง ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลยได้มีหนังสือร้องเรียน ถึงสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2553 เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีราษฎรร้องทุกข์ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากเหมืองแร่ทองคำภูทับฟ้า ของบริษัท ทุ่งคำ จำกัด ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย โดยแจ้งให้ทราบความเดือดร้อนในการใช้น้ำอุปโภคบริโภค ทั้งในด้านสุขภาพและด้านการเกษตร รวมทั้งฝุ่นละอองที่เกิดจากรถขนแร่และการระเบิดสินแร่ ตลอดจนเสียงรบกวนจากการระเบิด

คณะรัฐมนตรี มีมติ ในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2554 ให้กระทรวงอุตสาหกรรมชะลอการขอประทานบัตรของ บริษัททุ่งกำ แปลงที่ 104/2538 (ภูเหล็ก) และแปลงอื่น ๆ จนกว่าจะได้ข้อสรุปการปนเปื้อน ผลการประเมินกวามกุ้มก่า ของฐานทรัพยากรธรรมชาติและก่าภากหลวงแร่กับวิถีชีวิตกวามเป็นอยู่ของชาวบ้านตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และผลการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ (HIA)

โครงการสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มาของการปนเปื้อนโลหะหนักในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองคำภูทับฟ้า ตำบล เขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

สืบเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับมอบหมาย จากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ให้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์การแพร่กระจาย สาเหตุของการปนเปื้อน โลหะหนักในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองกำภูทับฟ้า ต.เขาหลวง อ.วังสะพุง จ.เลย เพื่อกำหนดจุดเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียด วัตถุประสงก์ ขอบเขตการศึกษา พื้นที่การศึกษา วิธีการศึกษา และการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การแพร่กระจาย สาเหตุของการปนเปื้อนโลหะหนักในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองคำภูทับฟ้า ต.เขาหลวง อ.วังสะพุง จ.เลย
- เพื่อประเมินการปนเปื้อนของโลหะหนักในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองคำภูทับฟ้า ต.เขาหลวง อ.วังสะพุง จ.เลย และ บ่งชี้พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อมเพื่อการบริหารจัดการความเสี่ยง
- เพื่อกำหนดจุดเฝ้าระวังกุณภาพน้ำบาดาล และกุณภาพน้ำผิวดิน ในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองกำภูทับฟ้า ต.เขาหลวง
 อ.วังสะพุง จ.เลย

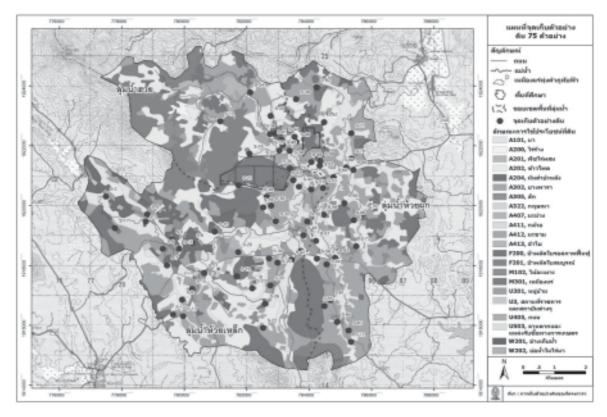
ขอบเขตการศึกษา

- ศึกษา ทบทวน และประเมินข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลการแพร่กระจายของโลหะหนักต่าง ๆ และการปนเปื้อน ของน้ำชะกากแร่ในสิ่งแวดล้อม จากผลการศึกษาของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา
- 2. จัดทำแผนที่โดยระบบข้อมูลพื้นฐานทางภูมิศาสตร์และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- 3. จัดทำแผนการเก็บและวิเคราะห์ตัวอย่างดิน ตะกอนท้องน้ำ น้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน
- 4. สำรวจ เก็บตัวอย่าง และวิเคราะห์ตัวอย่างดิน ตะกอนท้องน้ำ น้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน
- 5. ประเมินพื้นที่การปนเปื้อนของน้ำชะกากแร่ในสิ่งแวดล้อมโดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์

พื้นที่ศึกษาโครงการ

ขอบเขตพื้นที่โครงการศึกษาในครั้งนี้ครอบคลุมพื้นที่กิจกรรมเหมืองและแหล่งแร่ทองคำภูทับฟ้า ต.เขาหลวง อ.วังสะพุง จ.เลย รวมถึงพื้นที่บางส่วนในลุ่มน้ำฮวย ลุ่มน้ำห้วยผุก และลุ่มน้ำห้วยเหล็ก รวมประมาณ 78.60 ตาราง กิโลเมตร (รูปที่ 1)

วารลารลิ่มเวดล้อม ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 73

รูปที่ 1 แผนที่แสดงขอบเขตพื้นที่โครงการฯ จุดเก็บตัวอย่างดิน และลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน (ปรับปรุงจาก กรมพัฒนาที่ดิน, 2552)

ส่วนที่ 1 : มลสารในดิน

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ การปนเปื้อนมลสารในดิน ดินตะกอน น้ำผิวดิน และ น้ำใต้ดิน ในที่นี้กัดเลือกเฉพาะประเด็นการปนเปื้อนมลสารในดิน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วิธีการศึกษา

1. การเก็บตัวอย่างดิน

การเก็บตัวอย่างดินกรอบกลุมพื้นที่ดำเนินกิจกรรมเหมืองและพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งหมด 3 ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำฮวย ลุ่มน้ำห้วยเหลีก และลุ่มน้ำห้วยผุก โดยจุดเก็บตัวอย่างมีทั้งหมด 75 จุด ซึ่งแบ่งจุดเก็บตัวอย่างดังนี้

 จุดเก็บตัวอย่างดินเพื่อการวิเคราะห์ของเหมืองทุ่งคำ 	า่อนเปิดเหมือง	20	ตัวอย่าง
2. จุดที่กรมทรัพยากรธรณีเคยวิเคราะห์ ปี พ.ศ. 2548		8	ตัวอย่าง
 จุดเก็บตัวอย่างดินเพิ่มเติมให้เป็นตัวแทนของการใช้ 	ประโยชน์ที่ดินประเภทพื้นที่ชุมชน	12	ตัวอย่าง
และสิ่งปลูกสร้าง			
 จุดเก็บตัวอย่างดินเพิ่มเติมให้เป็นตัวแทนของการใช้ 		9	ตัวอย่าง
 จุดเก็บตัวอย่างดินเพิ่มเติมให้เป็นตัวแทนของการใช้ 	ประโยชน์ที่ดินประเภทพื้นที่ป่าไม้	7	ตัวอย่าง
 จุดเก็บตัวอย่างดินเพิ่มเติมให้เป็นตัวแทนของการใช้ 	ประโยชน์ที่ดินประเภทพื้นที่เพาะปลูก	7	ตัวอย่าง
พืชไร่			
 จุดเก็บตัวอย่างดินเพิ่มเติมให้เป็นตัวแทนของการใช้ 	ประโยชน์ที่ดินประเภทพื้นที่เพาะปลูก	12	ตัวอย่าง
ไม้ยืนต้น			

จุดเก็บตัวอย่างดินรวมทั้งสิ้น 75 ตัวอย่าง ในเดือนกุมภาพันธ์ 2555 แสดงดังรูปที่ 1 โดยดำเนินการเก็บตัวอย่าง ดิน (รูปที่ 2) ที่ระดับความลึก 30 เซนติเมตร ซึ่งเป็นตัวแทนของลุ่มน้ำฮวย จำนวน 26 ตัวอย่าง ตัวแทนของ ลุ่มน้ำห้วยผุก 25 ตัวอย่าง และเป็นตัวแทนจากลุ่มน้ำห้วยเหล็ก จำนวน 24 ตัวอย่าง

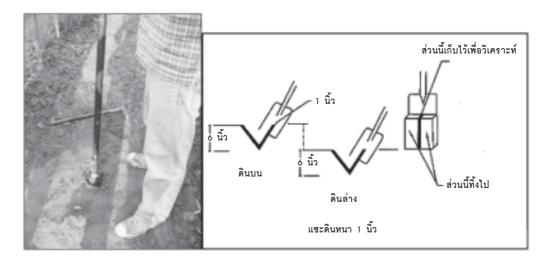

รูปที่ 2 การเก็บตัวอย่างดินในพื้นที่ศึกษา

2. วิธีการเก็บตัวอย่างสิ่งแวดล้อม วิธีการรักษาสภาพตัวอย่างดิน

2.1 ขั้นตอนระหว่างเก็บตัวอย่างดิน

ทำความสะอาดผิวดินบริเวณจุดที่กำหนด หากใช้สว่านเจาะดิน ต้องตั้งเครื่องมือให้ตั้งฉากกับผิวดินแล้วกดลง ไปในระดับความลึก 6 นิ้ว (สำหรับดินบน) และ 12 นิ้ว (สำหรับดินล่าง) แล้วดึงขึ้นตรง ๆ หรือถ้าใช้เสียมหรือพลั่ว ให้ขุดดินเป็นรูปตัววี (V) ให้มีความลึกในแนวดิ่ง 30 เซนติเมตร ส่วนที่เป็นตัววีนี้ทิ้งไป จากนั้นใช้เสียมแซะขอบ ด้านหนึ่งของตัววี ให้มีความหนาประมาณ 1 นิ้ว โดยกดเสียมให้ลึกจนถึงก้นหลุม งัดดินขึ้นแล้วแบ่งดินด้านข้างทั้งสอง ของพลั่วออกทิ้งไป (รูปที่ 3) นำดินส่วนที่เหลือใส่ถังพลาสติก กระทำในลักษณะนี้จนกรบทุกจุดที่กำหนด มีข้อควรระวัง กือ ดินจากทุกจุดที่เก็บเพื่อมารวบรวมในถังพลาสติกนั้นจะต้องมีปริมาณเท่า ๆ กัน แล้วกลุกเคล้าดินให้เข้ากันอย่างดี จากนั้นเทดินลงกองบนแผ่นพลาสติกกลุกเกล้าให้เข้ากันอีกครั้งหนึ่งจะได้ตัวอย่างดินรวม (Composite Sample) เพื่อใช้ เป็นตัวแทนของดินแปลงนั้น

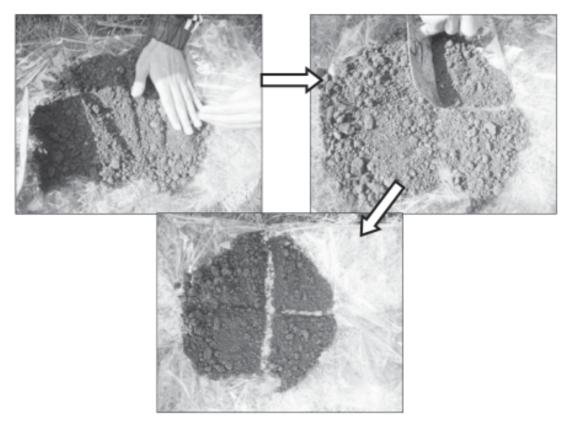

รูปที่ 3 วิธีการเก็บตัวอย่างดินจากจุดที่กำหนดแบบใช้สว่านมือ (Hand Auger) (ซ้าย) และเสียมหรือพลั่ว (ขวา)

วารสารสิ่มเวดล้อม ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 7

หลังจากคลุกเคล้าตัวอย่างดินรวมให้เข้ากันดีแล้วพูนดินให้เป็นกองและทำเครื่องหมายกากบาทบนยอดกองดิน โดยแบ่งดินออกเป็น 4 ส่วน นำดินมา 1 ส่วน ประมาณครึ่งถึงหนึ่งกิโลกรัม แสดงดังรูปที่ 4

การเก็บตัวอย่างดินต้องทำด้วยความระมัดระวังการปนเปื้อนจากมลสารภายนอก โดยบรรจุตัวอย่างดินลงใน ถุง/ขวดสีซาที่เตรียมไว้สำหรับเก็บตัวอย่างดิน ปิดฝาให้สนิท ระบุรายละเอียดตัวอย่างดินบนฉลากข้างขวด/ถุง ก่อนส่งตัวอย่าง ไปวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการ

รูปที่ 4 การแบ่งตัวอย่างเพื่อส่งวิเคราะห์

2.2 ขั้นตอนหลังเก็บตัวอย่างดิน

2.2.1 ตัวอย่างดินที่นำไปวิเคราะห์ใชยาไนด์ (CN)

การรักษาสภาพตัวอย่างดินให้คงสภาพ ในระหว่างเกลื่อนย้ายตัวอย่างดินโดยบรรจุลงในกล่อง น้ำแขึง เพื่อลดการทำงานของจุลินทรีย์ในดิน และลดอัตราเร็วของการเกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและ เกมีในดิน

2.2.2 ตัวอย่างดินที่นำไปวิเคราะห์โลหะหนักอื่นๆ

บรรจุถุงตัวอย่างดินใส่กล่อง นำส่งให้ห้องปฏิบัติการเพื่อการเตรียมตัวอย่างดินก่อนทำการ

วิเคราะห์

 การวิเคราะห์พารามิเตอร์ตามมาตรฐานคุณภาพดิน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2547)

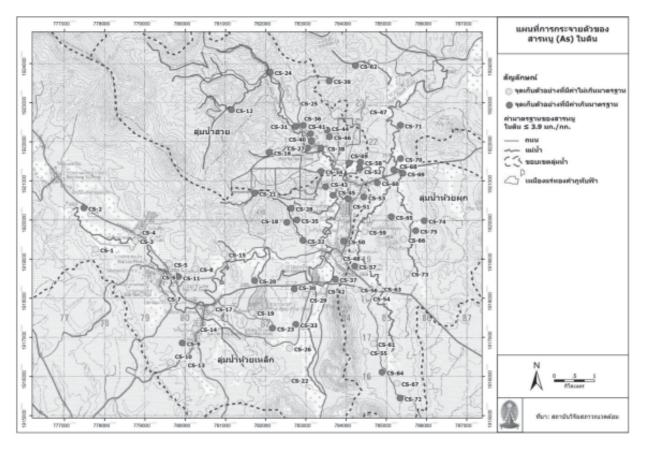
ดำเนินการวิเคราะห์โลหะหนักตามมาตรฐานดังกล่าว ได้แก่ สารหนู (Arsenic) แกดเมียมและสารประกอบ แกดเมียม (Cadmium and compounds) โครเมียมชนิดเฮ็กซาวาเลนท์ (Hexavalent Chromium) แมงกานีสและ สารประกอบแมงกานีส (Manganese and compounds) ปรอทและสารประกอบปรอท (Mercury and compounds) นิกเกิลในรูปของเกลือที่ละลายน้ำได้ (Nickel, soluble salts) ซีลีเนียม (Se) ตะกั่ว (Pb) เหล็ก (Fe) ทองแดง (Cu) สังกะสี (Zn) และไซยาในด์ (CN)

4. ผลวิเคราะห์ตัวอย่างดิน

ผลวิเคราะห์โลหะหนักในตัวอย่างดินทั้งหมด ประกอบด้วย 7 พารามิเตอร์ ซึ่งเป็นพารามิเตอร์จาก ข้อร้องเรียนของประชาชนในพื้นที่รอบโครงการฯ ได้แก่ สารหนู (As) ไซยาไนด์ (CN) ตะกั่ว (Pb) แมงกานีส (Mn) ปรอท (Hg) ทองแดง (Cu) และแคดเมียม (Cd) โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

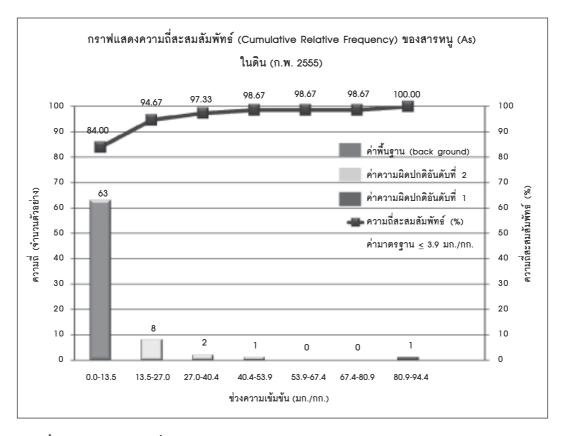
(1) ผลวิเคราะห์กวามเข้มข้นของสารหนู (As)

ผลวิเคราะห์พบความเข้มข้นของสารหนู (As) มีความเข้มข้นเกินก่ามาตรฐานร้อยละ 61.33 ของจุดเก็บ ตัวอย่างทั้งหมด (ก่ามาตรฐานของสารหนูในดิน ≤ 3.9 มก./กก.) การกระจายตัวของสารหนู (As) ในดินครอบคลุม พื้นที่สถานีในเหมือง และสถานีที่อยู่นอกพื้นที่เหมืองทั้ง 3 ลุ่มน้ำ (ลุ่มน้ำฮวย ลุ่มน้ำห้วยเหล็ก และลุ่มน้ำห้วยผุก) ตามแผนที่แสดงการกระจายตัวของสารหนู (As) ในดิน แสดงดังรูปที่ 5 เมื่อนำข้อมูลในจุดเก็บตัวอย่างที่เกินมาตรฐาน มาเทียบกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน พบว่าส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม นาข้าว ปลูกยางพารา ปลูกข้าวโพด และอื่น ๆ

รูปที่ 5 แผนที่การกระจายตัวของสารหนู (As) ในดินของโครงการฯ (ก.พ. 2555)

เมื่อนำความเข้มข้นสารหนู (As) ในดินของโครงการฯ วิเคราะห์หาความถี่สะสมสัมพัทธ์ พบว่าช่วง ความเข้มข้นที่พบจำนวนตัวอย่างมากที่สุดอยู่ในช่วงความเข้มข้น 0.0–13.5 มก./กก. คิดเป็น ร้อยละ 84 ตามกราฟ แสดงความถี่สะสมสัมพัทธ์ (Cumulative Relative Frequency) ของสารหนู (As) ในดิน ซึ่งเป็นก่าพื้นฐาน แสดงดัง รูปที่ 6 นอกจากนี้ยังพบช่วงความเข้มข้นของสารหนู (As) ในดินที่มีความผิดปกติอันดับที่ 1 อยู่ในช่วง 80.9–94.4 มก./กก. จำนวน 1 สถานี เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ที่ดิน พบว่า สถานี CS–21 อยู่ใกล้บริเวณพื้นที่เหมือง มีการใช้

รูปที่ 6 กราฟแสดงความถี่สะสมสัมพัทธ์ (Cumulative Relative Frequency) ของสารหนู (As) ในดินของโครงการฯ

ประโยชน์ที่ดินในการปลูกข้าวโพด ลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่เป็นหินแกรโนไดออไรด์และแกรนิตที่เอื้ออำนวย ต่อการชะล้างสารหนูจากธรรมชาติ เป็นต้น และพบช่วงความเข้มข้นของสารหนู (As) ในดินที่มีความผิดปกติอันดับที่ 2 อยู่ในช่วง 13.5–53.9 มก./กก. จำนวน 11 สถานี จากการพิจารณาแผนที่ดังกล่าวกับลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน พบว่าสภาพพื้นที่ของสถานีที่มีความผิดปกติอันดับ 2 ส่วนใหญ่มีลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นหินแกรโนไดออไรด์และแกรนิต ซึ่งได้แก่ สถานี CS–27, CS–40, CS–44, CS–45, CS–52 และ CS–58 ส่วนหินภูเขาไฟมีจำนวน 2 สถานี ได้แก่ สถานี CS–9 และ CS–11 นอกจากนี้อีก 2 สถานีที่มีลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นตะกอนทางน้ำใกล้หินภูเขาไฟและ ขอบเขตเหมือง ได้แก่ สถานี CS–20 และ CS–43 ตามลำดับ และสถานีสุดท้ายคือ สถานี CS–24 มีลักษณะทางธรณีวิทยา เป็นหินตะกอนอยู่ในหมวดหินผาเดื่อ ตามแผนที่แสดงช่วงความเข้มข้นของสารหนู (As) ในดิน แสดงดังร**ูปที่ 7**

(2) ผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของไซยาในด์ (CN)

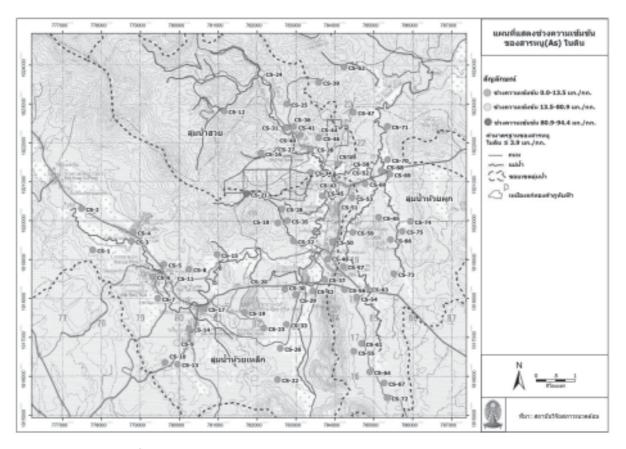
ผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของไซยาไนด์ (CN) ในดินของโครงการฯ พบว่าความเข้มข้นไซยาไนด์ (CN) มีก่า ต่ำกว่าค่าจำกัดการวิเคราะห์ (Non Detect) และมีบางสถานีที่ตรวจพบอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ค่ามาตรฐานของไซยาไนด์ ในดิน ≤ 11 มก./กก.)

(3) ผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของตะกั่ว (Pb)

ผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของตะกั่ว (Pb) ในดินของโครงการฯ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทุกสถานี (ค่ามาตรฐาน ของตะกั่วในดิน ≤ 400 มก./กก.)

(4) ผลวิเคราะห์กวามเข้มข้นของแมงกานีส (Mn)

จากผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของแมงกานีส (Mn) ในดินของโครงการฯ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทุกสถานี (ค่ามาตรฐานของแมงกานีสในดิน < 1,800 มก./กก.) ดังรูปที่ 8 ยกเว้น สถานี CS-20 พบว่ามีความเข้มข้นเท่ากับ

รูปที่ 7 แผนที่แสดงช่วงกวามเข้มข้นของสารหนู (As) ในดินของโกรงการฯ

5,631 มก./กก. ซึ่งเป็นสถานีที่อยู่นอกพื้นที่เหมืองบริเวณลุ่มน้ำห้วยเหล็ก เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่สถานี CS-20 เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา และมีลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นตะกอนทางน้ำใกล้แนวภูเขาไฟ

(5) ผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของปรอท (Hg)

จากผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของปรอท (Hg) ในดินมีผลการตรวจวัดมีค่าต่ำกว่าค่าจำกัดการวิเคราะห์ (Non Detect) ในทุกสถานี

(6) ผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของทองแดง (Cu)

เนื่องจากค่ามาตรฐานทองแดง (Cu) ในดินไม่มีการกำหนดค่ามาตรฐานไว้ ในการศึกษาครั้งนี้ได้พิจารณา ผลวิเคราะห์กวามเข้มข้นของทองแดง (Cu) ในดินมีค่าอยู่ระหว่าง 6.196–385.215 มก./กก. และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50.395 มก./กก.

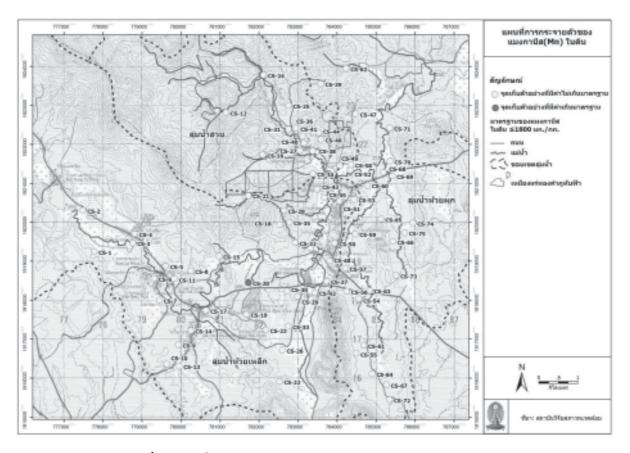
(7) ผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของแคดเมียม (Cd)

ผลวิเคราะห์ความเข้มข้นของแคดเมียม (Cd) ในดินของโครงการฯ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทุกสถานี (ค่ามาตรฐานของแคดเมียมในดิน < 37 มก./กก.)

5. สรุปผลการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่ามีเพียงมลสารบางชนิดที่ต้องเฝ้าระวังโดยส่วนใหญ่เป็นก่าภูมิหลังของพื้นที่แต่อางได้รับ ผลกระทบเพิ่มเติมจากกิจกรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะสารหนู (As) นับว่าเป็นมลสารสำคัญที่พบการแพร่กระจายอยู่ทั้งใน ดินและตะกอนท้องน้ำของทั้ง 3 ลุ่มน้ำ นอกจากพบในการศึกษากรั้งนี้แล้วเกยมีรายงานผลการวิเกราะห์เช่นเดียวกัน ตั้งแต่ ก่อนเปิดการดำเนินการของเหมืองทองกำ จึงสามารถสรุปได้ชัดเจนว่า สารหนู (As) มีก่าภูมิหลังก่อนข้างสูงในพื้นที่ นอกจากนี้แมงกานีส (Mn) พบก่าสูงเกินมาตรฐานในบางสถานี ในดิน จึงไม่พบการปนเปื้อนอย่างมีนัยสอดกล้องกับ ผลการวิเกราะห์ในรายงานที่ผ่านมา

วารลารลิ่มแวกล้อม ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 79

รูปที่ 8 แผนที่การกระจายตัวของแมงกานีส (Mn) ในดินของโครงการฯ

สถานการณ์ของชุมชนต่อโครงการ

สถานการณ์ถ่าสุดจากหนังสือพิมพ์ประชาไท ฉบับวันที่ 21 กันยายน พ.ศ.2556 (2) ประชาชนในนาม "กลุ่มฅนรักษ์ บ้านเกิด" ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ได้เดินทางไปที่วัดโพนทอง ตำบลนาโป่ง อ.เมืองเลย เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2556 เพื่อขอเข้าร่วมเวทีรับฟังความคิดเห็นและกำหนดขอบเขตแนวทางการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ หรือ Pubic Scoping (ก.1) ในขั้นตอนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือ EHIA เพื่อเปิดพื้นที่ประทานบัตรเหมืองแร่ทองกำของ บริษัททุ่งกำ จำกัด แปลงที่ 76/2539 ในตำบลนาโป่ง อำเภอเมือง จังหวัดเลย แต่ไม่สามารถเข้าร่วมได้ กลุ่มคนรักษ์บ้านเกิดจึงได้มีการตอบโต้ ทำให้แกนนำถูกแจ้งความ ดำเนินกดีกรณีที่ออกมาเคลื่อนไหวกัดก้านการทำเหมืองทอง ดังนั้นเพื่อให้กระบวนการจัดทำการรับฟังความคิดเห็นของชุมชน มีประสิทธิภาพจึงกวรมีการปรับท่าที่ของทั้งผู้ประกอบการและชุมชนเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นของแต่ละฝ่ายสำหรับนำไป สู่ข้อตกลงอันเป็นที่ยอมรับของทั้งสองฝ่ายได้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่,กรม. โครงการสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มาของการปนเปื้อนโลหะหนัก ในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองกำภูทับฟ้า ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย.กรุงเทพมหานกระสำนักพิมพ์ฟาสบุ๊ค,2556.
- หนังสือพิมพ์ประชาไท. [ออนไลน์]. 2556. แหล่งที่มา: http://prachatai.com/journal/2013/09/48879
 [23 พฤศจิกายน 2556]
- 3. พัฒนาที่ดิน,กรม. 2552. แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินประเทศไทย.